

Wintersterfte onder bijen hoog

Kinderen tellen en fotograferen bijen in Wogmeer. Het was zaterdag en zondag bijentelweekend en 2012 is ook nog het Jaar van de Bij. Het ging overigens niet zozeer om het aantal bijen als wel om het aantal verschillende soorten. De kinderen in Wognum zagen onder meer de rosse metselbij, de grote bladsnijder, de gewone maskerbij en de dikkopbloedbij.

Foto Joost van den Broek / de Volkskrant

AMSTERDAM

De wintersterfte onder bijenvolken in Nederland was vorig jaar net als de jaren daarvoor hoog. De sterfte vertoont daarbij sterke regionale verschillen. In Friesland, Groningen, Flevoland en Noord-Brabant was die opnieuw significant hoger dan in andere provincies.

VAN ONZE VERSLAGGEVER BEN VAN RAAIJ

Dat blijkt uit de net gepubliceerde Monitor Uitwintering Bijenvolken 2011 van het Nederlands Centrum Bijenonderzoek (NCB). De totale wintersterfte in 2011 bedroeg 21,4 procent van het aantal bijenvolken dat op 1 oktober 2010 werd geteld. 9,6 procent van de volken bleek na de winter helemaal verdwenen, 3,9 procent kampte met 'onoplosbare koninginproblemen', waardoor het volk te gronde ging.

Wintersterfte onder bijenvolken is een van de belangrijke factoren bij de sterke achteruitgang van de honingbij, de belangrijkste bestuiver in de landbouw. Over de oorzaken van die achteruitgang

(vaak ook aangeduid met verdwijnziekte) woedt onder onderzoekers een fel debat.

Sommige wetenschappers zien de varroamijt, een parasiet, als belangrijkste oorzaak, volgens andere zijn neonicotinoïden, een bepaald soort pesticiden, de boosdoeners. Veel onderzoekers denken overigens dat het bij de afnemende vitaliteit van bijenvolken om een complex van oorzaken gaat, waaronder een verminderd stuifmeelaanbod in de wilde natuur.

Volgens onderzoeker Romée van der Zee van het NCB zijn de achterliggende oorzaken van de regionale verschillen in bijensterfte nog niet opgehelderd. Het feit dat die verschillen over meerdere jaren herkenbaar zijn, maakt wel duidelijk dat het bij bijensterfte niet om een virusinfectie gaat.

Ook kunnen de sterfteniveaus niet verklaard worden uit verschillen bij de bestrijding van de varroamijt of in de vernieuwing van raten. Juiste en tijdige varroabestrijding en raatvernieuwing zijn aantoonbaar belangrijke factoren in het beperken van wintersterfte. 'Dus moeten er andere omgevingsfactoren in het spel zijn', aldus Van der Zee.

Aan de jaarlijkse monitor is vorig jaar deelgenomen door 1.541 Nederlandse imkers, 22 procent van de circa 7.000 actieve imkers in Nederland. De vragenlijst wordt sinds 2003 door het NCB verspreid en is specifiek bedoeld om inzicht te krijgen in de oorzaken van de bijensterfte.

''Honingbij is belangrijkste bestuiver in landbouw,,